

Abacadabra...

Dona Encoratjada!

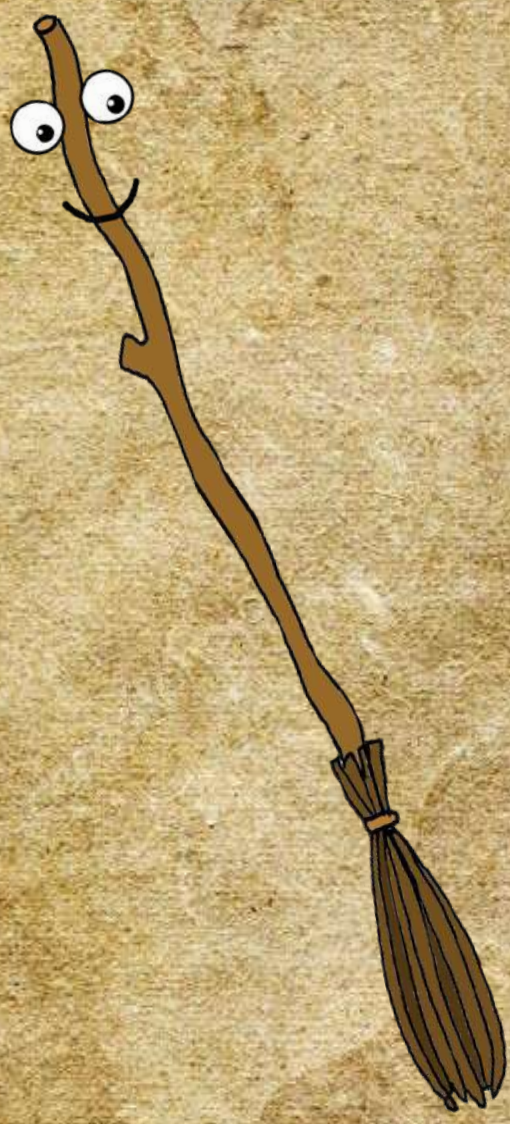
*Si heu trobat aquest llibre és perquè
teniu les eines necessàries per a poder
realitzar una missió molt important
dins la nostre societat.*

*Aquesta missió es centrarà en crear una societat igualitària
per a tothom, i és per aquest motiu que tot ajut és benvingut.*

*Però, com ho farem? Doncs bé, si continueu us trobareu amb
un conjunt d'activitats on podreu conèixer a dones sàvies,
independents i valentes.*

*A mesura que aneu coneixent a les dones i realitzant les
activitats, aconseguireu els components secrets per al
conjur màgic.*

*Recordeu! Aquest conjur sempre ha anat desapareixent al
llarg de la història; per aquest motiu, és important que totes
les persones el puguin descobrir.*

La llegenda de la Musata de Córdoba (Mèxic)

Fa molts i molts anys, es recorda a una nena que vivia en la muntanya de la ciutat de Córdoba, a Mèxic, amb els seu pare i la seva mare. Ella es deia Soledat i la seva família es dedicava al cultiu d'arbres fruiters per vendre la collita al mercat.

La nena va créixer en el camp i es va fer molt amiga dels animals, especialment dels coiots, uns animals molt semblants als lleps però més petits. Aquesta amistat que tenia amb els coiots els hi feia molta por a la seva família.

-Mira Soledat! Vols dir que els coiots són bons amics per a una nena? - li deia el pare.

-Clar que sí, ells m'ensenyen a collir plantes medicinals!- els hi replicar - Saben quines són bones per la panxa i quines pel mal de cap!- rondinà.

Una tarda quan la nena tenia 14 anys, la mare es va posar molt malalta i el seu pare la va enviar a buscar a una remeiera.

-Tu va musateta, ves en busca de la remeiera!- Li ordenà el pare.

Però la nena no li va fer cas i es va posar a bullir aigua amb diferents herbes que dies abans havia collit amb els coiots.

-Bulliré aigua i posaré aquesta herbeta, i aquella, mmm i aquella altra- murmurava la musata mentre les preparava.

Les va fer bullir amb l'aigua i amb un massatge li va untar tot el cos a la mare. Passada una estona, la mare es va recuperar miraculosament de la malaltia que patia.

Tota la gent del poble, quan els hi va arribar la notícia, van emocionar-se moltíssim i van començar a anar a buscar remeis a casa de la nena i ella els curava de les seves malalties.

- Soledat, tinc un mal aquí a l'esquena, al costat del maluc... què em podries preparar un unguent? - li preguntaven.

Així, durant molt de temps es va convertir en la remeiera del seu poble. Però un dia quan es va fer gran, van arribar unes persones i la van acusar de ser una bruixa, tot i que era una de les bones!

- Bruixa, que ets una bruixa!!! - S'acusaven mentre s'emportaven per endur-se-la.

Per sort, els seus amics els coicts la van salvar i van evitar que la capturessin. Aquest fet, va fer créixer entre la gent del poble, els rumors que la nena era una bruixa i es van començar a espantar.

- I si és veritat que és una bruixa i algun dia ens fa mal? murmuren...

Aquestes pors van obligar a les autoritats a intervenir la mullata va ser detinguda. La van ficar dins d'una cel·la, acusada de practicar bruixeria.

Passat un temps va ser traslladada a la masmorra del Castell De San Juan de Ullua, però allà els guardes li tenien una mica de por. Aprofitant que hi havia un guarda que tenia bons sentiments li va demanar un tros de carbó per dibuixar un vaixell a la paret.

- Ramon podries portar-me un carbonet? - li va demanar al guarda.

- D'acord, però no ho podràs explicar a ningú - contestà ell.

Diu la llegenda que va aprofitar aquest dibuix i fent ús de la seva màgia va marxar d'aquella masmorra i mai ningú la va tornar a veure mai. Algunes àvies expliquen a la vora del foc, que se l'havia vist recollint herbes per fer pocions curatives amb la companyia dels coicts...

Les Bruixes de Sasser

Cap a finals del segle XV s'inicia un període de crisi a Europa, una crisi demogràfica causada per la Pesta Negra que va fer estralls en la població. Això va afectar l'agricultura i el comerç, donant lloc a un cicle d'estancament econòmic.

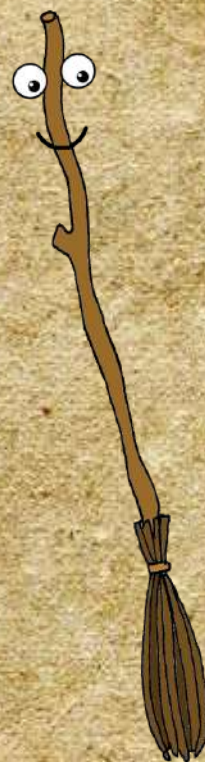
Moltes dones es van quedar vídues, sense un home que les sustentés i es van haver de buscar la vida en un moment de crisi econòmica. La majoria van trobar un espai per sobreviure en el camp de la salut, fent de remaires, llevadores i endevinadores.

Es va iniciar llavors una onada repressiva coneguda com a "Cacera de Bruixes" i es van realitzar una sèrie de processos de bruixeria a Catalunya i Europa contra dones que tenien una visió diferent del món, que van trobar una manera de sostenir-se soles econòmicament, que exercien un control sobre el seu cos, sobre la natalitat, sobre la salut,...

Entre els anys 1616 i 1622, unes quatre-centes dones d'arreu de Catalunya van ser acusades i ajusticiades pel fet de ser considerades bruixes. A inicis del segle XVII, a Sant Feliu de Sasser, esdevingueren una sèrie de fets relacionats amb la bruixeria i s'hi van iniciar diversos judicis contra un grup de dones acusades de bruixeria, sent condemnades a mort: Felipa Gallifa, Montserrat Fàbregas, Joana

Aquest fet és commemorat cada dia de Tots Sants i el poble de Sant Feliu Sasserra es transforma en un gran espai teatralitzat amb la "Fira de les Bruixes".

*Nosaltres, per tal de recrear-hi la persecució que van viure aquestes dones, adaptarem el clàssic joc de la Vila i els Llops o el Joc de "l'Aldea de Castre negre" i li direm el joc de **La Vila de Sasserra**.*

Azara Abudcelai

*A*vui en dia encara hi ha "Bruixes" assenyalades per les seves comunitats de ser les responsables de preparar encanteris i pocions que causen la mort d'infants, familiars o qualsevol malaltia viral que castigui a la regió.

A Yandi (Ghana) existeix un campament on viuen aïllades 183 dones, on es guaireixen les acusades de bruixeria de tot el país.

L'Azara Abudcelai va ser portada a Yandi pel seu propi marit, que volia salvar-la de la mort, fa ja 2 dècades. Aquesta dona treballava amb el seu marit en la fabricació d'oli comestible, que després venien amb èxit en els mercats de Accra, la capital de Ghana. Un negoci que per molts anys va permetre pagar els estudis dels seus 4 fills i comptar amb una casa en bones condicions.

Però un dia, la mort sobtada del seu nebot va canviar la seva vida. El seu cunyat la va fer responsable de llençar "un mal d'ull" al jove, i la família i la resta de la comunitat la va acusar de bruixa.

L'Azara va afrontar un judici veïnal que va consistir en un ritual concret: el cap de la comunitat va practicar una ferida al coll a un gall. La supervivència de l'animal reflectiria la innocència de l'Azara.

Però el gall degollat va perdre els signes vitals als pocs segons, per la qual cosa la suposada bruixa va rebre una onada d'insults i maltractaments.

A la nit, quan tots dormien, el seu marit li va dir que havia de marxar o si no la matarien, així que ell mateix la va portar fins al campament. Primer s'anava a visitar cada setmana, però fa uns anys va morir i els seus fills poques vegades poden anar-hi.

Així que la seledat envaeix les seves hores en la improvisada casa de fang que comparteix amb altres tres dones. En un espai de 5m² sense mobles, només teles, coixins de colors i una foguera en la que preparen el menjar.

Adwoa Kawteng, de Actionaid, explica que els camps estan habitats per dones i homes, però que el 95% de la població són dones com l'Azara: ancianes, vídues i amb famílies en llocs llunyans. L'accés a la justícia és nul i han de cercar el seu propi menjar i aigua, en una regió on la sequera és la norma. Les acusades de bruixeria arriben al camp amb la certesa que és un viatge sense retorn.

Les dones que viatjaven pel món

*H*ola nenes i nens, em dic Sofia Montaner i

vaig néixer a un poble de muntanya que es diu
Ossera, molt a prop del Pirineu.

Des de ben petita, les dones del poble em van ense-
nyar que el bosc i la natura ens podien procurar els
remeis necessaris per a curar a les persones. Així

doncs, ja de nena, vaig tenir ben clar quin seria el meu ofici, jo seria tre-
mentinaires a l'igual que la meua àvia i la meua mare.

J... Què feiem les trementinaires? Doncs moltes coses!! Durant la pri-
mavera, recollíem les plantes i herbes que després deixàvem assecar, quan
ja estaven seques, a l'estiu, feiem diferents remeis i medicines, que eren els
heuratges màgics que curaven malalties. O sigui que les trementinaires
érem com... metgesses naturals!!

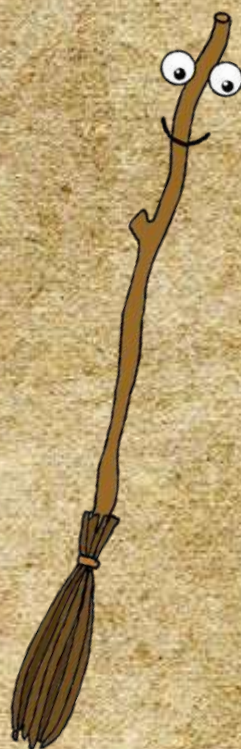
Però no només això, dues vegades a l'any, quan arribava la tardor, i des-
prés de nadal, viatjàvem per tota Catalunya passant per les cases i els po-
bles, venen les nostres herbes i remeis i guarint els malalts. El meu primer
viatge el vaig fer quan tenia 10 anys, el vaig fer amb la meua àvia, i vaig es-
tar 2 mesos caminant!! I a partir d'aquí vaig viatjar tots els anys de la
meua vida, fins que vaig complir 76 anys.

Em sento una dona molt afortunada per la vida que vaig tenir, encara que hi hagués moments molt difícils, almenys, em deixaven fer la meua feina.

He sentit parlar que, fa temps, a les dones com jo, remeieres i metgesses naturals, les acusaven de bruixes i les cremaven en una foguera...

Vosaltres sabeu què és una bruixa?

Margaret Jones

Nenes i nens, em pose en contacte amb vosaltres perquè estic una mica preocupada. No sabeu qui soc oi?

Em dic Margaret Jones i vaig néixer al 1613 a Massachusetts, als EE UU. La meua gran afició i el que va ser el meu ofici va ser la medicina. Era una gran metgessa i llevadora. Tenia coneixements sobre botànica, anatomia, sexualitat... tot el veïnat recorria a mi quan tenia algun problema de salut i em tenien una gran confiança.

De sobte un dia em van acusar de bruixeria després que diversos dels meus pacients morissin. Però, voleu saber una cosa? Entre nosaltres... jo crec que la raó per la qual molts pacients van empitjorar o fins i tot van morir va ser perquè van rebutjar prendre les medicines prescrites per mi, ja que molts dels meus pacients no confiaven en els meus mètodes que eren molt revolucionaris per a la meua època.

Tot i que fins i tot el diari local va informar que no hi havia proves específiques per a argumentar les acusacions contra mi, ni contra el meu marit, que també havia estat detingut, el judici va seguir endavant i, amb 35 anys, em van executar. Sí, per una causa injusta, com a moltes altres dones que també van acusar de bruixes només per fer el que sabíem fer: curar i ajudar a les persones amb els nostres coneixements.

Que per què estic preocupada? Ah sí! Doncs perquè ja han passat molts anys d'això però abans de morir vaig deixar tot de remeis i de receptes amb herbes i plantes medicinals.

El que em falta és algú que segueixi fent-les servir i posant-les en pràctiques. Potser vosaltres em podeu ajudar.

Què em dieu? Ho provem a veure què tal surt?

Gràcies!

Les bruixes de Zugarramurdi

Zugarramurdi, un petit poble situat a la localitat navarresa, envostat de camps, muntanyes i coves. A l'actualitat, és habitat per unes 232 persones, però cap d'elles pot oblidar-se del que anys enrere es va produir en aquell mateix

lloc.

Era l'any 1610 d. C., la Santa Inquisició es desplegava per tot el territori europeu a la recerca d'un dels seus grans enemics, les bruixes. Curiosament, tant en aquest poblet com a la resta d'Espanya i Europa, moltes dones practicaven certs coneixements que les ajudava a elles i a la resta de població a curar-se, amb la creació de remeis per als dolors, o fins i tot, per poder avortar; també acudien en el moment dels parts per tal d'ajudar. Aquesta situació era totalment inacceptable per a l'església la qual menyspreava i relacionava aquesta pràctica amb el diable; i el càstig era la foguera.

Els habitants de Zugarramurdi expliquen que 53 dones van ser acusades de bruixeria de les quals, dotze d'elles van ser condemnades a morir a la foguera. Aquest fet encara és recordat per tot el territori, en especial en un dels prats a prop de la localitat anomenat aquelarre.

L'aquesarre, també coneguda com Camp del Mascle Cabró, era un prat que està molt a prop de la gruta on es celebraven les trobades de les bruixes i els bruixots. Es deia que en els aquesarres es menjava carn humana i es ballava al so de la música i el foc; a més d'invocar al diable. En realitat, l'únic que feien en aquelles trobades era ballar i invocar a les forces de la natura.

Afortunadament aquella va ser l'última de les execucions a Zugarramurdi...

Les dones de la nostre vida...

Elis ingredients secrets pel conjur de la igualtat són:

Tots i totes nosaltres tenim el compromís de que aquest conjur sigui divulgat a les nostres famílies, amics i amigues, veïns i veïnes...

No podem permetre que es torni a perdre!

